

Rytíř A Ondina

Vladimír Merta

Don don don don don diri don
Don don don don don diri don
Příběh co právě začíná
málokdo z lidí zažil
Kouzelný les divá krajina
já ve snu jen do ní se vrátil
Ve víru vichru se zatoulal
rytíř bez bázně a hany
Zmočený řízní se nahýbal
nad studnou odvěkých přání
Don diri diri don diri don don diri don dýna
tak teskně leskne se jezerní hladina
don diri diri don diri don diri don dýna
ve stínu leknínu mihne se Ondina
Někdo se do studny zadívá
a nevidí vůbec nic
jde litím pohřbený zařiva
nepozná ani svou líc
Pane zní vzdálený větru hlas
volání vánice zdaleka
a její zrcadlo odráží jas
zlého i dobrého člověka
Zní ze tmy dívčí hlas na břehu jezera
a potmě vkrádá se zrada a nevěra
Kůň rytíře nařeho příběhu
který se do dneška vypráví
neklidně postává u břehu
hrom duní déšť padá do trávy
A ze tmy září jak bludičky
okýnka v chýli z rákosí
To rybáři zapálí hromničky
sklo v okně dechem se zarosí
Déšť padá do trávy jak perly do vína
Kolik jim zbývá chvil? Hodina? Vteřina?
Řetězy osudu příběhu
velikost lásky ukula
li lesem sluncem i ve sněhu
a na dvůr krále Herkula
Přísný čas na chvíli zastavil běh
kdo tuší na jaký směřují břeh?
Nechť láska Hanse a Ondiny
setrvá v paměti lidí
a každý z nás na zlomek vteřiny
sám v sobě oba dva vidí
Don diri diri don diri don diri don dýna
v podhradí leskne se jezerní hladina
Don diri diri don diri don diri don dýna
Kolik nám zbývá chvil? Věčnost či vteřina?